

عارف حبیبی

عارف حبیبی انا قلبی حبك
اول ما شافت عینیه عینك
قلبی الی نادی من وسط ناس
تایه فی دنیا مفیهاش إحساس
لما التقاك وشاف ملامحك
حس إنه من سنین عارفك
نور عینك . دوا لجروحی
حُبك حبیبی عایش بروحی

تعالی قرب وانسی اِنی ذکرِ
نرمی همومنا ونفکر فی بُکرا
لیه بتقسی... کفایة قسوة
تعالی حاسبنی ونتعائب لیه بحورنا
مالهاش مراکب
قلوبنا صافیة مفیهاش معایب بس
اِنْت فکر تانی وقرب

